

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/171/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3123211882
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:3123211882.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica, dieťa rodičov: matky - B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXXX/XX, XXX XX C. E., zastúpenej právnu zástupkyňou JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, so sídlom Železničná 90/12, 017 01 Považská Bystrica a otca - F. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom C. XXXX/XX, XXX XX G. H., v konaní o návrhu otca na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a o zrušenie výživného, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 86P/105/2023-67 zo dňa 23. apríla 2024, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 86P/105/2023-67 zo dňa 23. apríla 2024
p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd podľa výroku I. návrh otca na zverenie maloletého A. A., nar. XX.XX.XXXX, do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietol.

Výrokom II. návrh otca na zrušenie výživného zamietol.

Podľa výroku III. o trovách prvoinštančného konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na návrhy otca maloletého A., ktorými žiadal zveriť maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a zrušiť výživné na maloletého, v dôsledku čoho súd prvej inštancie uznesením č.k. 86P/105/2023-58 zo dňa 15.04.2024 spojil na spoločné konanie vecí vedené na okresnom súde pod sp.zn. 86P/105/2023 a sp.zn. 84P/14/2024 s tým, že ďalej budú vedené pod sp.zn. 86P/105/2023.

3. Okresný súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom matky, otca a opatrovníka, oboznámením sa s pripojenými spismi sp.zn. PB-11P/47/2021, PB-4P/19/2022, PB-5P/42/2017, odpoveďami na lustráciu v registri obyvateľov a sociálnej poisťovni, potvrdeniami o zárobku matky, Správami ÚPSVaR Pezinok zo dňa 19.02.2024 a ÚPSVaR Považská Bystrica zo dňa 19.02.2024 a za aplikácie Čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, Čl. 24 odsek 2 Charty základných práv Európskej únie, Čl. 5, § 24 ods. 3, § 24 ods. 5, § 26, § 62 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol tak, ako uviedol vo svojej výrokovej časti.

4. Zo správy z prešetrenia pomerov vyplynulo, že ÚPSVaR Pezinok sa 19.02.2024 telefonicky skontaktoval s otcom maloletého za účelom dohodnutia si termínu šetrenia v jeho domácnosti. Otec

uviedol, že na Slovensku je bezdomovec a vo G. H. nebyva, ale v zahraničí v rodinnom dome, ktorého je vlastníkom. Uviedol, že s ÚPSVaR nechce mať nič spoločné a úrady práce by mali zrušiť. Žiadal maloletého zveriť do striedavej osobnej starostlivosti.

5. Z rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 5P/42/2017-44 zo dňa 29.01.2018, právoplatného dňa 12.02.2018 vyplynulo, že okresný súd schválil dohodu, podľa ktorej maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať výživným na maloletého po 200,- Eur mesačne s úpravou styku každý párný víkend v sobotu o 09:00 hod., kedy si dieťa otec prevezme pred bytom matky a v nedeľu o 18:00 hod. dieťa pred bytom matky odovzdá.

6. Uznesením Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 11P/47/2021-43 zo dňa 14.02.2022, právoplatným dňa 10.03.2022, bolo nariadené neodkladné opatrenie, ktorým bola otcovi uložená povinnosť zdržať sa styku s maloletým A., ktoré neodkladné opatrenie malo trvať do právoplatného skončenia veci vedenej na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 11P/47/2021.

7. Okresný súd poukázal na závery Znaleckého posudku znalca C. I. E. č. 75/2022 zo dňa 31.07.2022, vypracovaného vo veci Okresného súdu Považská Bystrica vedenej pod sp.zn. 11P/47/2021, podľa ktorého otec maloletého je osobnosť akcentovaná, prítomné sú emočne nestabilné črty osobnosti, impulzívneho charakteru. V emočne nabitých situáciách sa ťažšie dokáže ovládať. Pri znaleckom vyšetrení maloletý odmietol zotrvať v spoločnej miestnosti s otcom, keď ho spozoroval, reagoval výrazne afektívne, hlasno kričal, plakal, držal sa matky a odmietal reagovať na prichádzajúce podnety od otca. Išlo o regresný fenomén v jeho správaní z dôvodu prežitej traumatizácie. Vzťahová väzba s otcom je narušená, maloletý správanie otca voči jeho osobe vníma výrazne negatívne, vníma otca ako agresora, ktorý ubližuje okrem neho aj ľuďom, na ktorých mu záleží. Otca opisuje tak, že iba ubližuje, stále nadáva, robí iba zle všetkým a stále ho odtrháva od mamy. Vzťah s otcom hodnotí ako zlý, nemá otca rád, nechce sa s ním stretávať. Maloletý bol zo strany otca vystavený správaniu (vulgárne, heteroagresívne), ktoré maloletého traumatizuje a vyvoláva v ňom strach z osoby otca, narušilo pocit bezpečia a istoty, otca sa bojí, má z neho dôvodný strach, čoho následkom je toho času vyhýbanie sa otcovi, resp. jeho odmietnutie. Na druhej strane s matkou má maloletý vybudovanú silnú citovú vzťahovú väzbu, pričom u nej neboli prítomné manipulačné prejavy smerom k dieťaťu.

8. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13.10.2022, č.k. 11P/47/2021-134, okrem iného bola zrušená úprava styku otca s maloletým, ktorý styk bol upravený rozsudkom okresného súdu č.k. 5P/42/2017-44 zo dňa 29.01.2018. Z odôvodnenia rozsudku okresného súdu vyplynulo, že realizácia styku má pre maloletého negatívny psychický dopad, preukazujúci sa v neurotizácií a anticipačnej úzkosti, bolo preukázané, že maloletý má v dôsledku agresívneho, impulzívneho a vulgárneho správania otca z tohto dôvodný strach. Súčasne bolo konštatované, že zrušený styk nie je konečný za predpokladu, že otec vyhľadá odbornú pomoc za účelom úpravy svojho agresívneho správania, ovládania hnevu a potom je možné styk otca s maloletým opätovne upraviť. Predmetný rozsudok okresného súdu bol aj potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/10/2023-161 zo dňa 30.05.2023. Otcovi, matke a maloletému bolo zároveň rozhodnutím odvolacieho súdu uložené výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Považská Bystrica na obdobie 6 mesiacov.

9. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 17.01.2023 č.k. 4P/19/2022-97 súd okrem iného zaviazal otca prispievať na výživu maloletého A. zvýšeným výživným zo sumy 200,- Eur mesačne na sumu 270,- Eur mesačne od 01.09.2022, ktorý rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17CoP/31/2023-125 zo dňa 27.07.2023.

10. Po zhodnotení všetkých skutočností a vykonaných dôkazov okresný súd dospel k jednoznačnému záveru, že návrh otca na zmenu úpravy práv a povinností rodičov k maloletému A. nie je dôvodný. Na vyslovenie takéhoto záveru okresný súd skúmal, či boli kumulatívne splnené predpoklady pre striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov o maloletého, poukázal na zákonné podmienky, ktoré musia byť splnené pre zverenie maloletého dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, avšak s poukazom na aktuálnu situáciu, kedy sa dieťa s otcom nestýka vôbec, bolo nevyhnutné návrh otca na zverenie maloletého A. do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov zamietnuť. Vzťahová väzba maloletého s otcom je narušená, maloletý správanie otca voči jeho osobe vníma výrazne

negatívne, otca vníma ako agresora, považuje ho za démona, s ktorým sa už viac nechce stretávať, nemá na neho žiadnu peknú spomienku, spomína si len na udalosti, kedy otec ubližoval jeho blízkym. Maloletý sa s otcom nestretáva, nakoľko úprava styku bola zrušená z dôvodu nepriaznivého vplyvu na maloletého. Otec maloletého nevidel od mája 2022. Rodičom a maloletému bolo uložené výchovné opatrenie, t.j. podrobiť sa psychologickému poradenstvu na ÚPSVaR Považská Bystrica, ktoré výchovné opatrenie otec nerešpektoval, tohto sa nezúčastnil, hoci to mohol byť prvý krok k opätovnému budovaniu a zlepšeniu vzťahu s maloletým. Otec nepreukázal vhodnosť bytových podmienok pre starostlivosť o maloletého, s opatrovníkom ani so súdom nespolicoval, odmietol uviesť adresu svojho bydliska, a preto bytové pomery otca sa stali nepreskúmateľné.

11. Súd prvej inštancie súčasne mal aj pochybnosti ohľadom osobnostných predpokladov otca vo vzťahu k striedavej osobnej starostlivosti o maloletého, vzhľadom na predchádzajúce konanie vedené pod sp.zn. 11P/47/2021, ak je hodnotený negatívne vzhľadom aj na agresívne správanie. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že u otca sú osobnostné predpoklady k starostlivosti o dieťa oslabené a zároveň sú u neho prítomné osobnostné riziká (otec je emočne nestabilný, impulzívny, ťažšie ovládateľný).

12. Okresný súd zvýraznil aj neochotu otca zmeniť svoje správanie, hoci pri rozhodovaní o zrušení styku s maloletým bolo zo strany súdu, ako aj zo strany kolízneho opatrovníka mu odporúčané vyhľadať odbornú pomoc za účelom nápravy svojho agresívneho správania, ovládania hnevu, avšak otec nijakým spôsobom okresnému súdu nepreukázal, že by odbornú pomoc vyhľadal a absolvoval.

13. V súhrnnosti týchto všetkých okolností pred okresný súdom bolo preukázané, že zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov tak, ako to požadoval otec maloletého, by nebolo v záujme maloletého. Naopak v záujme dieťaťa je ponechať ho v starostlivosti matky. K tomuto pristupuje aj názor maloletého dieťaťa, ktorý bol zisťovaný prostredníctvom kolízneho opatrovníka, keď maloletý sa vyjadril, že k otcovi nechce chodiť vôbec, nemá na neho pekné spomienky, pamätá si len, ako na všetkých kričal, nadával a chcel im ublížiť.

14. Pri zamietnutí návrhu otca maloletého na striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov okresný súd primárne vychádzal z potrieb maloletého dieťaťa sledujúc jeho najlepší záujem, a to, aby dieťa vyrastalo v atmosfére šťastia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie a harmónie, a aby jeho výchova smerovala k pozitívnemu rozvoju jeho osobnosti. Nebolo preukázané, že by sa otec podrobil odbornému poradenstvu a napravil svoje správanie, naopak nezúčastnil sa ani okresným súdom uloženého výchovného opatrenia, a tým striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov maloletého bola v rozpore so záujmom maloletého.

15. Pre návrh otca na zrušenie vyživovacej povinnosti okresný súd nezistil žiaden dôvod, ak podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Maloletý A. má toho času X rokov, navštevuje základnú školu a výživné, o ktorom rozhodol okresný súd predchádzajúcim súdnym rozhodnutím potrebuje. Návrh otca na zrušenie výživného, ako neopodstatnený a v rozpore so záujmom maloletého dieťaťa zamietol.

16. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

17. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podal odvolanie otec maloletého dieťaťa, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Odvolanie zdôvodnil v zmysle § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP, a to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V odvolaní poukázal na odseky 29., 30. odôvodnenia napadnutého rozsudku, s ktorými nesúhlasil a uviedol, že svojho jediného syna viac ako 3 roky nevidel, nemá s ním žiaden osobný ani telefonický kontakt, a preto nemá ani objektívnu možnosť vzťah s ním prehľbovať, či akokoľvek budovať, v dôsledku čoho sa vzájomne odsudzujú. Ak aj okresný súd dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky na striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov, mal skúmať, či nie sú splnené podmienky aspoň na úpravu styku otca s maloletým, ktorý by zabezpečil aspoň minimálny, no pravidelný kontakt otca s dieťaťom. Uviedol, že sa opakovane telefonicky domáhal stretnutia na ÚPSVaR v Považskej Bystrici, aby sa zúčastnil nariadeného výchovného opatrenia, avšak z dôvodu nedostatku pracovníkov

na ÚPSVaR nebol nájdený vhodný termín ani čas na realizáciu styku. Miesto jeho bydliska je okresnému súdu zrejmé z konania sp.zn. 11P/47/2021, a preto si mal zabezpečiť tento dôkaz do súdneho spisu cestou medzinárodnej spolupráce v zmysle nariadenia Európskeho parlamentu a Rady EÚ 2020/1783 z 25. novembra 2020. Na jednej strane okresný súd konštatoval, že ako otec nespocoľpracoval s ÚPSVaR, čo bolo vyhodnotené v jeho neprospech, ale na druhej strane u matky takto nepostupoval, a to i napriek tomu, že ani jej bytové pomery sa kolízne opatrovníkovi nepodarili prešetriť, keďže matka nespocoľpracovala. Takýmto postupom bola porušená zásada rovnosti zbraní podľa Čl. 6 ods. 1 Dohovoru s poukazom na Čl. 47 ods. 3 Ústavy SR. Ak aj okresný súd konštatuje, že vzťahová väzba maloletého s otcom je narušená a maloletý správanie otca voči jeho osobe vníma výrazne negatívne, otca vníma ako agresora, tak tieto fakty sú len domnienkami a ničím nepodloženými tvrdeniami matky, ktorá účelovými trestnými oznámeniami zdiskreditovala, vykreslila otca ako agresora, pričom do dnešného dňa nebol právoplatne odsúdený pre akýkoľvek trestný čin. Do dnešného dňa otec nebol ani priestupkovo prejednávaný, a pokiaľ platí prezumpcia nevinny, nevidí žiaden objektívny dôvod, aby okresný súd si osvojil domnienky matky o jeho agresívnom správaní, či inom protiprávnom konaní. Pokiaľ bol v minulosti otcovi umožnený styk so synom, tak mali vytvorený dobrý citový vzťah, čas trávil aktívne, maloletý nemal problém byť s otcom a nikdy sa otec voči nemu nesprával agresívne, a preto nie je zrejmé na základe čoho by maloletý syn mal vnímať otca ako démona, či agresora. Takto v jeho očiach ho vykresľuje len matka. Syn je do značnej miery pod vplyvom matky, a preto okresný súd mal maloletého A. v konaní vypočuť a až na základe jeho výpovede mal vo veci rozhodnúť.

Otec maloletého dieťaťa poukázal na ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine, zvýraznil, že je dôležité spolupôsobenie druhého rodiča na výchove (nález Ústavného súdu Českej republiky sp.zn. II. ÚS 363/03 zo dňa 20.01.2005). Otec ďalej poukázal pri práve styku s maloletým na Čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky. Maloleté dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov a prejavíť svoje city slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho nátlaku zo strany druhého rodiča. Pri úprave styku rodičov s maloletým dieťaťom je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, čomu korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Rozhodnutím súdu by dieťaťu malo byť umožnené stykať sa s oboma rodičmi v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený a takéto usporiadanie vzťahov je v najlepšom záujme dieťaťa, pričom odchýlky od tohto základného princípu musia byť odôvodnené, preukázané dostatočne silným legitímnym záujmom, vyjadrením konkrétnych skutočností, o ktoré sa tento záujem opiera. Otec maloletého dieťaťa mal za to, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne aj k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

18. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník v podaní zo dňa 03.06.2024. Uviedol, že sa pridrižiava doterajších svojich vyjadrení a odporúčaní v rámci súdneho konania. Vykonané dokazovanie preukázalo, že striedavá osobná starostlivosť oboch rodičov nie je v záujme maloletého dieťaťa. Od rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 11P/47/2021, ktorým bol styk otca s maloletým A. zrušený, otec nepreukázal ochotu zmeniť svoje správanie a pracovať na obnovení vzťahu s maloletým. Kolízny opatrovník navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť a súhlasil rozhodnúť vo veci bez nariadenia pojednávania.

19. K odvolaniu otca maloletého dieťaťa sa vyjadrila matka maloletého dieťaťa, prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne, podaním zo dňa 14.06.2024. Nesúhlasila s odvolaním otca maloletého dieťaťa, pretože okresný súd dospel k správnym skutkovým zisteniam, ako aj k správne právnemu posúdeniu veci. Okresný súd pri rozhodovaní poukázal na Znalecký posudok č. 75/2022 C. E., ktorý v závere u otca konštatoval prítomné osobnostné riziká vo vzťahu k starostlivosti o maloletého. Maloletý aj kolízne opatrovníkovi popísal spomienky na svojho otca. V konaní pod sp.zn. 11P/47/2021 bolo otcovi nariadené, aby navštevoval odborníka, ktorý mu s jeho psychickým stavom pomôže a pokiaľ preukáže zlepšenie svojho duševného stavu môže byť styk s maloletým upravený a môže sa začať realizovať. Uvedené otec nepreukázal, sedení na úrade sa nezúčastňoval a poukazoval na to, že si nedokázal zabezpečiť termín, ktorý by mu vyhovoval, je irelevantné, pretože bolo v záujme otca a stále je, aby sa vzťah začal budovať, avšak otec si nedokázal nájsť ani čas na psychoterapiu a zlepšenie komunikácie. Pokiaľ otec poukazuje na to, že okresný súd mal vykonať dokazovanie v A. skúmaním jeho podmienok pre výchovu maloletého, tak takéto jeho tvrdenie sa javí ako absurdné. Maloletý navštevuje 4. triedu ZŠ na Slovensku a cestovanie z A. na Slovensko by maloletého vyčerpávalo, z čoho je zrejmé, že otec nehľadá na záujmy dieťaťa. Ani základnú vyživovaciu povinnosť si otec maloletého dieťaťa riadne neplní a k dnešnému dňu dlhuje 2.000,- Eur. Matka poukázala na to, že popísala výdavky na maloletého, ktoré

značne stúpili. Odkedy sa maloletý s otcom nestretáva, sa upokojil. Doposiaľ akákoľvek komunikácia v súvislosti s otcom maloletého rozrušuje, a preto na odporúčenie psychologičky z ÚPSVaR nemá túto tému matka so synom otvárať a zbytočne ho traumatizovať. Každé dieťa potrebuje oboch rodičov, no na druhej strane by dieťa malo mať v týchto rodičoch oporu, bezpečie, zažívať nepodmienečnú lásku, čo však otec maloletému nikdy nedokázal poskytnúť. Aj kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca vyjadril tak, že v záujme maloletého dieťaťa toho času nie je realizovať styk, ani sriedavú osobnú starostlivosť, ani zrušenie, resp. zníženie výživného, s čím matka maloletého dieťaťa súhlasila. Na strane otca maloletého dieťaťa nedošlo k zmene majetkových pomerov, a preto nemohlo ani v tejto časti byť otcovi vyhovené, naopak v záujme maloletého by bolo skôr zvýšenie výživného, avšak matka takýmto smerom nepostupuje, pretože nechce zbytočne vyvolávať napätie a psychicky zaťažovať seba aj dieťa. Žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť.

20. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec maloletého podaním zo dňa 14.06.2024. Uviedol, že podanie ÚPSVaR je podvodom zo strany pracovníčky J. a riaditeľky G., ide o účelové a manipulatívne vyjadrenie. Ide o osobný spor medzi zamestnancami ÚPSVaR a jeho osobou z dôvodu, že podal sťažnosť voči týmto osobám ich nadriadenému z titulu neplnenia si povinností, ak počas pracovnej doby nakupujú v obchode, zneužívajú systém korupciou, úplatkami. Uviedol, že zamestnankyne ÚPSVaR podávajú falošné prehlásenia, kriminalizujú jeho osobu nezmyslami a falošnými vyjadreniami. Tieto osoby komunikovali s ním len počas súdneho pojednávania približne 10 minút a iný kontakt nebol, preto nie je zrejmé, z čoho oni môžu posúdiť jeho správanie, prípadne zmenu správania. Zo strany pani G. a pani J. ide o pomstu, keďže im odmietol dať dary, úplatky a namiesto toho ich nahlásil orgánom. Z ich strany ide len o sťažovanie prístupu k synovi, preto žiadal odvolaniu vyhovieť.

Otec maloletého dieťaťa ďalšími podaniami zo dňa 09.07.2024 a zo dňa 26.07.2024 poukázal na to, že výpoveďou A. C. sp.zn. ČVS: ORP-246/PB-2024 zo dňa 25.06.2024 bol jasne preukázaný úmysel podvodu a krivej výpovede, a tým aj zamestnancov ÚPSVaR v PB, ale aj sudcov. V tomto konaní bolo preukázané, že žiaden skutok sa nestal. Vymyslené trestné činy útoku a napadnutie falošne prezentovala aj právna zástupkyňa H. K.. Otec maloletého poukázal na pracovníčky ÚPSVaR, ktoré krivo vypovedali, falošne v znaleckom posudku je uvedené, že sa nezúčastnil znaleckého dokazovania.

21. K vyjadreniu matky maloletého sa vyjadril otec v podaní zo dňa 26.08.2024. Zdôraznil, že znalecký posudok je falošný. Malo byť vykonané skúmanie pomerov u otca. H. K. nemá tušenie, kde sa nachádza L., ide o neschopnú advokátku. Sedenie u psychologičky na ÚPSVaR v mesiaci december 2023 trvalo 5 minút a jediná otázka, ktorá bola položená bola, ako si to predstavuje, a to bolo všetko. Ide o ďalšie klamstvo zo strany H. K., že sa nezúčastnil sedenia. Nie je mu zrejmé, na základe čoho mu bol zakázaný styk so synom, pokiaľ žiaden trestný čin ani priestupok nespáchal. Žiadal vydať rozsudok, v ktorom bude presne opísaný podvod zo strany Okresného súdu v Považskej Bystrici pod rozhodnutím H. J., H. K. a zamestnancami ÚPSVaR.

K vyjadreniu otca sa matka maloletého v súdom stanovenej lehote nevyjadrila a vyjadrenie zaslala až podaním z 04.10.2024. Zotrvála na doterajších podaniach. Navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť, pretože bolo rozhodnuté v najlepšom záujme maloletého (pozn. krajského súdu: podanie bolo zaslané na vedomie otcovi a kolíznemu opatrovníkovi).

Ďalším podaním zo dňa 25.09.2024 otec maloletého v zmysle jeho obsahu zotrval na doterajších vyjadreniach. Poukázal na dĺžku konania, nerešpektovanie rozsudkov matkou a kolíznym opatrovníkom, namietal postupy súdov.

22. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP), na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou, a to otcom maloletého dieťaťa, prejednal vec postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem a za aplikácie ust. § 65, § 66, § 67 CMP napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

23. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom maloletého dieťaťa bez nariadenia pojednávania, sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/171/2024-125 zo dňa 30.09.2024, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 30.09.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

24. K odvolaniu, podanému otcom maloletého dieťaťa, primárne krajský súd uvádza, že za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom okresného súdu, jeho odôvodnením, preto v podrobnostiach na jeho skutkové a právne závery odkazuje. Práve z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nebolo potrebné a ani žiadúce v odôvodnení rozsudku krajského súdu opätovne zopakovať tie skutkové zistenia a právne závery, ktoré vyjadril okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, pretože bolo postačujúce na ne len odkázať, ak rozhodnutie okresného súdu v spojení s rozhodnutím krajského súdu z hľadiska predmetu konania tvoria organickú jednotu.

25. Pre vyhodnotenie odvolacích dôvodov otca maloletého dieťaťa nebolo potrebné doplniť dokazovanie, resp. zopakovať dôkazy vykonané pred okresným súdom, pokiaľ okresný súd z vykonaného dokazovania zistil skutkový stav veci v akceptovateľnom rozsahu pre súdne rozhodnutie, z ktorého vychádzal aj odvolací súd.

26. Predmetom konania pred okresným súdom bolo posúdenie návrhov podaných otcom maloletého dieťaťa, ktorými žiadal striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov o maloletého a zrušenie výživného pre maloleté dieťa. Z dôvodu samostatne podaných návrhov okresný súd uznesením č.k. 86P/105/2023-58 zo dňa 15. apríla 2024 spojil na spoločné konania veci vedené pred okresným súdom pod sp.zn. 86P/105/2023 a sp.zn. 84P/14/2024 s tým, že ďalej bolo konanie vedené pod sp.zn. 86P/105/2023.

27. Podstatou odvolania, podaného otcom maloletého dieťaťa, bolo namietanie, že okresný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a následne jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Otec maloletého dieťaťa uviedol, že pokiaľ dospel okresný súd k záveru, že neboli splnené podmienky na zverenie maloletého A. do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, bol povinný skúmať, či nie sú splnené podmienky aspoň na úpravu styku otca s maloletým, ktorým by sa zabezpečil minimálny, no pravidelný kontakt otca s dieťaťom. Podľa otca maloletého dieťaťa mal okresný súd zistiť skutkový stav úplne, a to preskúmať bytové podmienky otca, kde aktuálne žije. Dovoľával sa postihu z titulu podvodného konania pracovníkov ÚPSVaR, ako aj podvodného konania sudcov Okresného súdu Považská Bystrica. Poukazoval na to, že matka maloletého dieťaťa nepodloženými tvrdeniami, podľa účelových trestných oznámení ho zdiskreditovala, vykreslila ako agresora, pričom do dnešného dňa nebol právoplatne odsúdený pre akýkoľvek trestný čin a ani priestupkovo prejednávaný. Uviedol, že v minulosti, keď mu bol umožnený styk s maloletým synom, nikdy sa voči nemu nesprával agresívne, a preto mu nie je zrejmé, na základe čoho ho mohol vnímať ako démona, či agresora a myslí si, že ho takto v jeho očiach vykresľuje matka. Apeloval na ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine, Čl. 41 ods. 4 Ústavy SR s dôrazom rešpektovania práva dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov, ako aj, že dieťa má právo na to, aby dostalo príležitosť rozvíjať svoj vzťah ku každému z rodičov, čo je v najlepšom záujme dieťaťa.

28. Na základe návrhu podaného otcom maloletého dieťaťa, ktorým žiadal striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov o maloleté dieťa, okresný súd vecne správne postupoval, pokiaľ poukázal na všetky konania, ktoré sa týkali úpravy rodičovských práv a povinností voči maloletému dieťaťu. Rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 11P/47/2021-134 zo dňa 13. októbra 2022 bola zrušená úprava styku otca s maloletým A., ktorý bol upravený rozsudkom okresného súdu č.k. 5P/42/2017-44 zo dňa 29.01.2018, ktorý rozsudok okresného súdu bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/10/2023-161 zo dňa 30. mája 2023. V podstate na základe podaného návrhu na striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov o maloleté dieťa sa otec domáhal zmeny úpravy výkonu rodičovských práv a povinností, pre ktorú zmenu neboli splnené zákonné podmienky, resp. oproti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 11P/47/2021-134 zo dňa 13. októbra 2022 nenastala zmena v pomeroch na strane rodičov a maloletého dieťaťa, resp. na strane otca maloletého dieťaťa, ktorá by dala základ pre vyhoviecie návrhu otca maloletého dieťaťa na striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov. Vzhľadom k odvolaciemu dôvodu otca maloletého dieťaťa nebola daná ani zmena pomerov na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom. Uvedený záver krajského súdu, ktorý je v zhode so záverom okresného súdu, súčasne vychádza aj z toho, že kumulatívne neboli splnené zákonné podmienky pre zverenie dieťaťa do striedavej osobnej starostlivosti a ani do úpravy styku otca s maloletým, ktorý styk bol zrušený právoplatným rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 11P/47/2021-134 zo dňa 13. októbra 2022, ak bolo nevyhnutné prihliadnuť na najlepší záujem maloletého dieťaťa, ktorý je prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa maloletého, uskutočňovanej nielen

verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, ale aj súdmi, prípadne správnymi alebo zákonodarnými orgánmi (Článok 3 Dohovoru o právach dieťaťa). Ak sa otec maloletého dieťaťa domáhal striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov maloletého, resp. v ním podanom odvolaní prípadnej úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, tak vecne správne postupoval okresný súd, ak skúmal, či požadované je v záujme maloletého dieťaťa za aplikácie aj Čl. 5 Zákona o rodine, ktorý bol okrem iných zákonných ustanovení aplikovaný súdom prvej inštancie.

29. Podľa vykonaného dokazovania bolo zrejmé, že otec maloletého nevidel od mája 2022. Práve z titulu tejto časovej odluky otca a maloletého a skutočnosti, že vzťahová väzba maloletého s otcom je narušená pre správanie sa otca, ktoré maloletý vnímal výrazne negatívne, otca vníma ako agresora, považuje ho za démona, s ktorým sa už viac nechce stretávať, nemá na neho žiadnu peknú spomienku, pričom si spomína len na udalosti, kedy otec ubližoval jeho blízkym, a to s poukazom na výsledky dokazovania v konaní vedenom pred Okresným súdom Považská Bystrica sp.zn. 11P/47/2021, znaleckého dokazovania znalcom C. I. E., Znalecký posudok č. 75/2022 zo dňa 31.07.2022, nebolo možné návrhu otca vyhovieť. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 6CoP/10/2023-161 zo dňa 30. mája 2023 bolo otcovi, matke a maloleťmu uložené výchovné opatrenie, a to povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu na ÚPSVaR Považská Bystrica na obdobie 6 mesiacov, ktoré uložené výchovné opatrenie otec nerešpektoval, nezúčastnil sa ho, práve ktoré výchovné opatrenie bolo prostriedkom k tomu, aby sa mohol začať opätovne budovať a súčasne zlepšiť vzťah otca s maloletým. Otec maloletého dieťaťa takýto krok neurobil, nevyvinul maximálne úsilie k tomu, aby sa vzťah s maloletým obnovil, získal si jeho dôveru. V stave aký vyplynul z výsledkov dokazovania nielen v danom konaní, ale v spojení aj s konaním pred okresným súdom pod sp. zn. 11P/47/2021, v ktorom rozsudkom okresného súdu bola zrušená úprava styku otca s maloletým a súčasne existujúcich rizík ohľadne osobnostných predpokladov otca vo vzťahu nielen k nim navrhovanej striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov o maloletého, ale aj k úprave styku otca s maloletým, ak vzťahy otca a maloletého boli hodnotené značne negatívne, vzhľadom k agresívnemu správaniu otca, za konštatovania znalcom, že u otca sú osobnostné predpoklady k starostlivosti o dieťa oslabené a zároveň prítomné osobnostné riziká, ak je otec emočne nestabilný, impulzívny, ťažšie ovládateľný, nebolo možné práve pre najlepší záujem maloletého dieťaťa vyhovieť odvolaniu otca. Otec maloletého dieťaťa nepreukázal, že zmenil svoje správanie.

30. Pokiaľ otec maloletého dieťaťa poukazoval na ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine v spojení s Článkom 41 ods. 4 Ústavy SR tu je potrebné zdôrazniť to, že právo na osobnú starostlivosť rodiča o maloleté dieťa, resp. právo na styk rodiča s maloletým dieťaťom nie je absolútne, nemôže byť nadradené nad najlepší záujem maloletého dieťaťa a práve zákonnou úpravou je možné výkon osobnej starostlivosti druhého rodiča o maloleté dieťa obmedziť, zakázať, resp. neupraviť styk rodiča s maloletým, ak je to v najlepšom záujme maloletého dieťaťa.

31. Nebolo zistené, že by otec maloleťmu poskytol pocit bezpečia, lásky, porozumenia, stability, tolerancie, harmónie, čo všetko je potrebné pre zdravý duševný, telesný a citový vývin maloletého.

32. Okresný súd s prihliadnutím aj na súvisiace konania týkajúce sa maloletého dieťaťa vytvoril obidvom rodičom maloletého dieťaťa rovnaké podmienky na výkon procesných práv a oprávnení. Vykonaným dokazovaním nebola porušená zásada rovnakých procesných podmienok rodičov maloletého dieťaťa, ak svoje procesné práva a oprávnené záujmy uplatňovali bez zvyhodnenia alebo diskriminácie niektorého z účastníkov konania. Nie je možné súhlasiť s námietkou otca maloletého dieťaťa v tom, že jeho nespolupráca s ÚPSVaR bola vyhodnotená v jeho neprospech, pričom u matky maloletého takto okresný súd nepostupoval, ak ťažisko zmeny správania a konania bolo práve na otcovi maloletého dieťaťa, čo nenaplnil i napriek tomu, že takáto zmena pozitívnym smerom bola v jeho dispozícii.

33. Nemožno akceptovať námietku otca maloletého dieťaťa v tom, že by konštatovanie okresného súdu o narušenej vzťahovej väzbe maloletého s otcom, ako aj, že maloletý správanie otca voči jeho osobe vníma výrazne negatívne, otca vníma ako agresora, resp. ho považuje za démona, bolo len domnienkami, pretože tieto závery okresného súdu vychádzajú z výsledkov vykonaného dokazovania s prihliadnutím aj na dôkazy v konaní vedenom pred okresným súdom pod sp. zn. 11P/47/2021, záverov Znaleckého posudku znalca C. I. E. č. 75/2022 zo dňa 31.07.2022. Okrem iného z tohto znaleckého posudku vyplýva aj to, že u matky neboli prítomné manipulačné prejavy smerom k dieťaťu, preto nebol opodstatnený ani odvolací dôvod otca maloletého dieťaťa, že by maloletý syn

bol pod vplyvom matky. Zo záverov Znaleckého posudku znalca C. I. E. č. 75/2022 zo dňa 31.07.2022 vyplynulo, že maloletý má strach z otca, bojí sa ho, má prežitú traumatizáciu zo vzťahu s otcom, otca vníma tak, že iba ubližuje, u maloletého je v prežívaní vo zvýšenej miere prítomná anticipačná úzkosť, ide o určité obavy, strach z toho, čo sa môže stať, preto nebol opodstatnený ani odvolací dôvod otca maloletého, ktorý žiadal v konaní vypočuť maloletého.

34. Ak aj otec maloletého v odvolaní žiadal postihnúť podvodné konanie zamestnancov ÚPSVaR, sudcov Okresného súdu Považská Bystrica, ktorých menovite určil, tak krajský súd upriamuje pozornosť na predmet konania, ktorým bol posudzovaný návrh otca maloletého dieťaťa na striedavú osobnú starostlivosť obidvoch rodičov o maloletého a jeho návrh na zrušenie výživného, t.j. riešila sa úprava práv a povinností k maloletému dieťaťu s dôrazom na jeho najlepší záujem.

35. Krajský súd nezistil dôvody na zmenu napadnutého rozsudku okresného súdu a ani na jeho zrušenie a vrátenie vecí súdu prvej inštancie na nové konanie, preto vo vyvolanom odvolacom konaní rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správne rozhodnutie podľa ust. § 387 ods. 2 CSP, ak v dostatočnom rozsahu bolo vykonané dokazovanie, ktoré následne bolo aj správnym spôsobom právne vyhodnotené. Ak otec maloletého dieťaťa sa dožadoval zrušenia vyživovacej povinnosti, tak okresný súd rovnako vecne správne postupoval, ak tento návrh zamietol za aplikácie ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine, v zmysle ktorého plnenie si vyživovacej povinnosti je primárnou zákonnou povinnosťou rodiča a táto trvá až do času, kým dieťa nie je schopné sa samé živiť.

36. Krajský súd dodáva, že tak ako úloha matky je aj úloha otca vo vývoji maloletého nezastupiteľná, preto otec maloletého má možnosť vyhľadať odbornú pomoc, za účelom odstránenia agresívneho správania a ovládania hnevu a urobiť reálny krok k tomu, aby vytvoril na svojej strane predpoklad k možnému styku s maloletým.

37. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené okolnosti pre postup za aplikácie ust. § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.